

אגרת הקדש

בד אהוביי אחיי אל נא תרעו ריעים האהובים
ליוצרם ושנואים ליצרם ואל יעשה

אדם עצמו רשע שעה אחת לפני המקום אשר בחר
 בה מכל היום להקהל ולעמוד לפניו בשעה זו שהיא עת
 רצון לפניו להתגלות לבוא אל המקדש מעט
 לפקוד לשכינת כבודו השוכן אתם בתוך טומאותם
 ולהמצא לדורשיו ומבקשיו ומייחליו והמספר בצרכיו
 מראה בעצמו שאינו חפץ להתבונן ולראות בגילוי
 כבוד מלכותו ונעשה מרכבה טמאה לכסיל העליון
 שנאמר עליו לא יחפוץ כסיל בתבונה כו' כמ"ש
 הזהר והאריז"ל דהיינו שאינו חפץ להתבונן ולראות
 ביקר תפארת גדולתו של מלך מה"מ הקב"ה הנגלות
 למעלה בשעה זו וגם למטה אל החפצים להביט אל
 כבודו וגדלו המתעטף ומתלבש בתוך תיבות התפלה
 הסדורה בפי כל ומתגלה לכל אחד לפי שכלו ושורש
 נשמתו כדכתיב לפי שכלו יהולל איש יהלל כתיב
 ומלכותא דרקיע כעין מלכותא דארעא שדרך המלך
 להיות חביון עוזו בחדרי חדרים וכמה שומרים על
 הפתחים (עד) אשר כמה וכמה מצפים ימים ושנים
 לראות עוזו וכבודו וכשעלה רצונו להתגלות לכל
 והעביר קול בכל מלכותו להקהל ולעמוד לפניו
 להראותם כבוד מלכותו ויקר תפארת גדולתו מי
 שעומד לפניו ואינו חושש לראותו ומתעסק בצרכיו
 כמה גרוע וסכל ופתי הוא ונמשל כבהמות נדמה
 בעיני כל הבריות וגם הוא בזיון המלך בהראותו
 לפניו שאינו ספון בעיניו לקבל נחת ושעשועים מהביט
 אל כבודו ויפיו יותר מעסק צרכיו וגם הוא מתחייב בנפשו
 למלך על הראות קלונם ובזיונו את המלך לעין
 כל רואה וע"ז נאמר וכסילים מרים קלון כלומר אף
 שהוא כסיל לא יהי' מרים קלון שיהי' נראה הקלון
 לעין כל. וע"כ קבעו חז"ל בתפלה כאלו עומד לפני
 המלך עכ"פ יהי' מראה בעצמו כאלו עומד כו' לעין
 כל רואה בעיני בשר אל מעשיו ודיבוריו אף שאין
 לו מחשבה לכסיל וע"ז הענין נתקן כל התפלות
 למתבונן בהם היטב ומי שאינו מראה כן מתחייב
 בנפשו ועליו אמרו בזהר הק' דאנהיג קלנא בתקונא
 עילאה ואחזי פרודא ולית ליה חולקא באלהא דישראל
 ר"ל ע"כ שליחותיהו דרוז"ל קא עבידנא לגזור גזירה
 שוה לכל נפש שלא לשוח שיחה בטלה משיתחיל
 הש"ץ להתפלל התפלה עד גמר קדיש בתרא שחרית
 ערבית ומנחה וכו'. והעובר ע"ז בזדון ישב על הארץ
 ויבקש מג' אנשים שיתירו לו נידוי שלמעלה ושב
 ורפא לו ולא חל עליו שום נידוי למפרע כל עיקר
 כי מתחלתו לא חל כ"א על המורדים והפושעים שאינם
 חוששים כלל לבקש כפרה מן השמים ומן הבריות
 על העון פלילי הזה. וגם דוקא כשמדברים בזדון
 בשאט נפש ולא על השוכח או שנזרקו מפיו כמה
 תיבות בלא מתכוין שא"צ התרה כלל ובוחר לבות
 וכליות אלקים צדיק. הטיבה ה' לטובים ולישרים בלבותם: